



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Veaceslav Mînzat
(art. 349 alin. (1¹) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-59/2023

Nr. PIGD 1-21013560-01-Ira-12012023)

Recurs depus până la 01 septembrie 2023 declarat inadmisibil; Temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 7) CPP nu este incident; Instanțele și-au motivat suficient soluțiile în ceea ce privește fapta și elementele constitutive ale infracțiunii.

19 martie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Ghenadie Purici

Instanța de apel: Angela Revenco, Ghenadie Liulca, Oxana Mironov

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, recursul în cauza penală privind învinuirea lui Veaceslav Mînzat,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Leonid Chirtoaca,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Veaceslav Mînzat s-a născut în anul 1980 în raionul Soroca. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal (violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere).

2. Veaceslav Mînzat a fost apărât de avocatul Igor Ciuru.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Veaceslav Mînzat a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la amendă în mărime de 1000 de unități convenționale. Instanța a soluționat chestiunea cheltuielilor judiciare. Apelul avocatului a fost respins.

4. La 22 decembrie 2022, apărătorul Igor Ciuru, a depus recurs în care solicită adoptarea unei hotărâri de achitare.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 17 octombrie 2019 și s-a finalizat la 29 decembrie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 29 ianuarie 2021 – 27 aprilie 2022. Instanța de apel a judecat cauza în perioada 14 iunie 2022 – 12 octombrie 2022. La 12 ianuarie 2023, dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

6. Veaceslav Mînzat, la 04 octombrie 2019, aproximativ la ora 23:00, în curtea gospodăriei lui Eduard Botezatu și Alla Guțu din municipiul Soroca, a adoptat un comportament agresiv în raport cu polițiștii Nicolae Dubciuc și Victor Iavorschii care erau în misiune de serviciu. El nu s-a supus cerințelor legale ale acestora, a adresat cuvinte necenzurate în adresa polițiștilor, a opus rezistență și atunci când era condus la automobilul de serviciu al MAI, l-a lovit cu pumnul în față pe Victor Iavorschii. Astfel i-a cauzat vătămări corporale neînsemnate. Acțiunile lui Veaceslav Mînzat au fost calificate conform art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

b. Procedura în prima instanță și sentința

7. Cauza a fost examinată în procedură generală. La 27 aprilie 2022 prin [sentința Judecătorei Soroca, sediul Central](#), Veaceslav Mînzat a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și condamnat la amendă în mărime de 1000 de unități convenționale. Instanța a încasat de la inculpat 128 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

8. Instanța a reținut că faptele incriminate sunt demonstrate prin declarațiile lui Nicolae Dubciuc și Victor Iavorschii care au relatat că la 04 octombrie 2019, au intervenit într-un conflict între vecini iar Veaceslav Mînzat le-a adresat cuvinte necenzurate, a refuzat să se conformeze cerinței de a-i urma la inspectorat și a opus rezistență fizică în momentul escortării la automobil. El i-a aplicat lui Victor Iavorschii o lovitură cu pumnul în regiunea feței. Declarațiile victimelor sunt confirmate de martorii Nina Botezat, Olesea Mihalcean, Cristian Botezat, Ionel Prodan și Iurie Prodan. Ei au relatat că inculpatul era în stare de ebrietate, se comporta agresiv, nu se supunea cerințelor legitime ale agenților statului și opunea rezistență în timpul escortării. Imaginile video examinate în ședința de judecată, demonstrează refuzul inculpatului de a se supune cerințelor colaboratorilor de poliție și rezistența fizică manifestată în timpul escortării la automobilul de serviciu.

9. Instanța a respins declarațiile martorilor Tatiana Mînzat și Alla Guțu, precum și argumentele apărării privind producerea accidentală a leziunilor. A indicat că acestea sunt persoane interesate (soția și respectiv soacra inculpatului) iar declarațiile lor sunt contrazise de ansamblul probelor administrate. Argumentul apărătorului Igor Ciuru privind lipsa de obiectivitate a martorilor Ionel Prodan și Iurie Prodan a fost respins deoarece materialele dosarului demonstrează contrariul. Instanța a apreciat că este declarativă și nefondată versiunea apărării privind cauzarea leziunilor prin căderi în timpul escortării. S-a reiterat că inculpatul a opus rezistență fizică cerințelor legitime ale colaboratorilor de poliție.

c. Procedura în apel și decizia.

10. La 12 mai 2022 apărătorul Igor Ciuru a declarat apel. El a solicitat casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Avocatul a invocat lipsa elementelor constitutive a infracțiunii stabilite de art. 349 alin. (1¹) Cod penal. Veaceslav Mînzat, după ce a fost agresat de vecini și a suferit leziuni corporale medii, a apelat la poliție, însă a fost bruscăt, i s-a intentat dosar penal și condamnat, iar agresorii, sprijiniți de frații Iurie și Ionel Prodan, au rămas nepedepsiți. Avocatul susține că Ionel Prodan este polițist de sector, iar acest fapt a fost determinant pentru acuzarea adusă lui Mînzat. Apărătorul a susținut că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.

(1¹) Cod penal, iar scopul reținerii ilegale a fost intimidarea și mușamalizarea agresiunii suferite din partea vecinilor, cu implicarea directă a polițistului Ionel Prodan. El a susținut că lipsește latura obiectivă și elementele ei constitutive. Cerințele polițistului Iavorschi au fost neîntemeiate. Rezistența opusă a fost justificată, întrucât a fost maltratat, avea o coastă ruptă de vecini și somat fără motiv să plece la sector. Lovirea lui Iavorschi nu este confirmată și are menirea de a mușamaliza agresiunea fraților Botezat. Apărătorul pretinde că urmărirea penală a fost tendențioasă, cercetarea la fața locului a fost efectuată abia după două luni, iar camerele video existente nu au fost valorificate, imaginile fiind pierdute.

11. La 12 octombrie 2022, [Curtea de Apel Bălți](#) a respins apelul și a menținut sentința. Ea a reținut că instanța de fond în mod corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului. Concluziile bazate pe declarațiile părții vătămate Victor Iavorschii, ale martorilor, precum și pe probele scrise sunt juste. Ele denotă că la 04 octombrie 2019 polițiștii Victor Iavorschii și Nicolae Dubciuc, aflați în serviciul grupei de reacționare operativă, au intervenit la un conflict între vecini, iar Veaceslav Mînzat a manifestat comportament agresiv, a adresat cuvinte necenzurate, a refuzat să se conformeze cerințelor legale, a opus rezistență în timp ce era escortarea către automobilul de serviciu și i-a aplicat lui Victor Iavorschii o lovitură cu pumnul în regiunea feței. Aplicarea loviturii este confirmată de declarațiile părții vătămate, de martorii Nicolae Dubciuc și Ionel Prodan, precum și de alte persoane prezente la fața locului. Depozițiile lor au fost apreciate ca fiind coerente și concordante cu probele scrise, inclusiv cu procesul-verbal de cercetare la fața locului, raportul de constatare medico-legală din 08 octombrie 2019 și înregistrările video.

12. Instanța de apel a respins versiunea promovată de apărare referitor la producerea leziunilor corporale prin cădere. A indicat că raportul medico-legal stabilește mecanismul de producere a leziunii prin lovire cu un obiect contondent. Instanța a confirmat modalitatea de apreciere a declarațiilor martorilor apropiați inculpatului. A indicat că informațiile furnizate de ei contravin celorlalte probe și trebuie apreciate critic.

13. Instanța de apel a reținut că lovitura cu pumnul aplicată de inculpat în fața victimei constituie violență nepericuloasă. La momentul aplicării violenței, Victor Iavorschi era persoană cu funcție de răspundere. El deținea calitatea de polițist și se afla în misiune de serviciu. Raportul de examinare medico-legală denotă că la acesta s-a depistat vătămare corporală neînsemnată. Aceste elemente demonstrează realizarea de către inculpat a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal. Instanța a reținut că Veaceslav Mînzat înțelegea caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor sale. El își dorea realizarea acestora și survenirea rezultatului prejudiciabil. Atunci când a opus rezistență și a

aplicat lovitura el urmărea sistarea activității de serviciu a polițiștilor. Această conduită demonstrează întrunirea laturii subiective a infracțiunii incriminate. În sentință s-a indicat că prin faptele inculpatului au fost lezate relațiile sociale cu privire la activitatea normală a puterii de stat și a reprezentanților ei, precum și că Veaceslav Mînzat este subiect al infracțiunii incriminate. Instanța a reținut că declarațiile inculpatului privind neaplicarea loviturii nu sunt susținute de probatoriul administrat și au fost formulate în scopul evitării răspunderii penale. Decizia motivată a fost pronunțată și publicată pe pagina [web](#) a instanței la 23 noiembrie 2022.

d. Recursul

14. La 22 decembrie 2022 apărătorul Igor Ciuru a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de achitare. În recurs, apărătorul a reluat, în esență, argumentele formulate în apel. El a invocat că instanța nu a verificat în mod clar în ce a constatat activitatea de serviciu a polițistului Victor Iavorschii. Nu s-a expus referitor la legalitatea cerințelor acestuia. A invocat că la materialele cauzei nu există acte procesuale care să confirme reținerea inculpatului de către poliție la 17 octombrie 2019. Recurentul a afirmat că pretinsa opunere de rezistență nu poate fi calificată drept violență împotriva unui colaborator de poliție aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu. A reiterat că scopul reținerii a fost intimidarea ultimului și mușamalizarea agresiunii lui de către vecinii Lilian și Eduard Botezat prin intermediul polițistului de sector Ionel Prodan care este rudă cu primii. Avocatul susține că în fapta inculpatului lipsește scopul special de sistare a activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere. El a indicat că activitatea de serviciu a polițistului Iavorschi nu a fost una legală. Poliția a fost chemată de inculpatul Mînzat în legătură cu agresiunea sa de vecini. Atunci când încerca să le ofere explicații, în loc să-l apere, polițiștii i-au cerut să-i urmeze la sectorul de poliție și au început să-l rețină ilegal tot pe el. Recurentul nu neagă că inculpatul a opus rezistență reținerii însă consideră că o asemenea conduită era justificată. El susține că nu este demonstrată aplicarea loviturii cu pumnul în față a polițistului. Părțile vătămate sunt persoane interesate, iar martori care să le confirme nu sunt. Raportul de constatare din 08 octombrie 2019 nu este o probă corespunzătoare, deoarece art. 97 Cod de procedură penală stabilește că gradul leziunilor corporale se demonstrează doar prin raport de expertiză medico-legală. Recurentul susține că urmărirea penală în raport cu Veaceslav Mînzat a fost pornită pentru a mușamaliza acțiunile fraților Botezat. El pretinde că aceștia i-au rupt o coastă inculpatului, iar dosarul penal intentat în legătură cu această faptă încă se află la urmărirea penală. Apărătorul a invocat că instanțele nu au stabilit în mod corespunzător circumstanțele cauzei și nu au demonstrat existența

elementelor obiective și subiective ale infracțiunii imputate, apreciind eronat probatoriul administrat.

15. La 12 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. La 02 februarie 2023, procurorul în secția judiciar penală a Procuraturii Generale Sergiu Crijanovschi, a depus referință prin care a considerat că motivele invocate de recurent au fost obiect de examinare în apel, instanțele au apreciat corect probele, iar recursul este vădit neîntemeiat. Părțile vătămate nu au depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

16. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

7) instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv;

...

17. Articolul 349 alin. (1¹) Cod penal, la momentul săvârșirii infracțiunii prevedea următoarele:

„Articolul 349. Amenințarea sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească

(1¹) Aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violență sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități

convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Conform legii în vigoare la data pronunțării deciziei instanței de apel, termenul de recurs era de 30 de zile. Acest termen urma a fi calculat de la data pronunțării deciziei instanței de apel. Art. 422 Cod de procedură penală nu menționa expres dacă termenul de 30 de zile urma a fi calculat de la data pronunțării dispozitivului deciziei instanței de apel sau de la pronunțarea deciziei motivate. Având în vedere că cererea de recurs trebuie să conțină motivele pe care se întemeiază, este judicios ca acest termen să curgă de la data deciziei motivate. O asemenea interpretare rezultă și din pct. 9 al Hotărârii Plenului nr. 11 9/2009. Recursul examinat a fost declarat în 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

19. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică „legalitatea hotărârii atacate” doar „în limitele invocate în recurs”. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atît timp cît aceasta este legală. Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (deciziile nr. [1ra-1520/2023](#), § 56; [1ra-325/2024](#), § 25).

20. Recursul apărării a fost depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală în vigoare pînă la 01 septembrie 2023. Acest temei din recurs se referă la o cale de atac neprevăzută sau tardivitatea apelului, însă în motivarea recursului apărătorul invocă că instanțele nu au stabilit în mod corespunzător circumstanțele cauzei și nu au demonstrat existența elementelor obiective și subiective ale infracțiunii imputate, apreciind eronat probatoriul administrat (vezi para. 14). Astfel, argumentele invocate vor fi examinate din perspectiva temeiului de recurs stabilit de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

21. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 100). Acest temei se referă la motivarea deciziei instanței de apel și include cinci situații distincte. După cum rezultă din acea decizie, instanța de judecată trebuie să ofere o motivare convingătoare pentru toate argumentele „care pot avea vreun efect asupra soluției”. De asemenea, motivarea instanței de judecată nu poate lăsa părțile într-o stare de confuzie datorită contradicțiilor esențiale din hotărâre, sau de ce anumite circumstanțe esențiale au fost lăsate fără examinare (decizia nr. [1ra-686/2022](#), § 55). Dezacordul cu aprecierea probelor nu este temei de recurs. Pentru a constata incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală,

argumentele din recurs trebuie să ridice dubii rezonabile în ceea ce privește suficiența motivării deciziei instanței de apel (încheierea nr. [1ra-5/2023](#), § 29).

22. Completul observă că decizia instanței de apel conține starea de fapt reținută, evaluează declarațiile părților vătămate în coraport cu declarațiile martorilor și probelor materiale. Ea explică raționamentul care a condus la concluzia cu privire la fapte și la întrunirea elementelor infracțiunii imputate. Instanța de apel a indicat motivele din care a dat prioritate unor probe testimoniale în detrimentul altora (para. 11-12). Aceste argumente nu sunt nerezonabile.

23. Recurentul pretinde că raportul din 08 octombrie 2019 ar fi o probă inadmisibilă. Raportul de constatare din 08 octombrie 2019 a fost întocmit de un specialist medic expert în examinarea persoanelor. Informațiile din raport concordă cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar. Potrivit art. 141 Cod de procedură penală rezultatul constatărilor tehnico științifice reprezintă un mijloc de probă. Apărarea nu a ridicat obiecții față de acest raport nici la momentul prezentării materialelor cauzei penale nici în apel. Prin urmare în această parte recursul este inadmisibil în temeiul art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală.

24. În recurs nu se neagă că Veaceslav Mînzat a opus rezistență și nu s-a conformat cerinței polițiștilor de a-i urma la sector. Recurentul nu neagă că polițiștii au sosit la fața locului conform unei chemări. El pretinde că cerințele polițiștilor erau ilegale, declarațiile părților vătămate și a martorilor nu ar fi veridice deoarece ar exista o relație de rudenie între aceștia iar rezultatul prejudiciabil nu este demonstrat corespunzător. Aceste argumente nu pot fi reținute. Instanțele inferioare au analizat corespunzător circumstanțele care sunt esențiale (para. 11-13). Atunci când informațiile relevate de probele testimoniale coroborează cu cele relevate de probele materiale (para. 8-11) concluzia despre veridicitatea primelor nu este nerezonabilă. Simpla afirmație despre o pretinsă cooperare între părțile vătămate și martori nu este suficientă pentru răsturnarea acestei concluzii. În recurs nu rezultă în ce mod această evaluare a probelor ar fi vădit nerezonabilă, iar criticile formulate nu sunt suficiente pentru a răsturna concluziile instanțelor inferioare. Prin urmare, în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

25. Recurentul susține că nu a existat o activitate de serviciu a polițistului Victor Iavorschii, cerințele acestuia nu erau legale deoarece lipsesc actele procesuale care să confirme reținerea lui Veaceslav Mînzat și conducerea lui la sectorul de poliție. Mai pretinde că instanțele nu ar fi demonstrat existența elementelor obiective și subiective ale infracțiunii imputate. Aceste critici vizează modul de apreciere a probelor și reiau, în esență, argumentele formulate anterior în apel. Instanțele inferioare au reținut că faptele comise de Veaceslav

Mînzat întrunesc elementele și semnele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^a) Cod penal. În decizie este explicat foarte clar care acțiuni întrunesc elementele și semnele calificative ale infracțiunii (para. 13). Dezacordul recurentului cu aceste concluzii nu este temei de recurs. Aprecierea unilaterală dată de inculpat unor acțiuni ale persoanelor cu funcție de răspundere nu este relevantă la calificarea faptelor. Teza apărării privind lipsa elementelor infracțiunii a fost examinată și respinsă motivat (vezi para. 7-13). Recursul nu indică nici-o eroare de drept și nici-o apreciere vădit nerezonabilă a probelor determinante. Criticile formulate exprimă doar un dezacord cu evaluarea probelor și cu raționamentul instanței de apel, fără a întruni standardul impus de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Prin urmare, recursul este vădit neîntemeiat.

26. Din motivele expuse supra, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Igor Ciuru împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Stella Bleșceaga

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru

Digitally signed by Negru Alexandru
Date: 2026.03.20 18:45:03 MSK
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

